

Proposit hic pmū chal. assertor īmo magis iactator sto
lidus & cōuictiōnārīe iēptus. Pli. lectionē quā cōstātē icor
ruptā & uerā nō cōtendit s̄z difendēdo affirmat ceu unus sit.
ueterū scriptorū cognitor & cēfor: aut nō renatus tēpore:
alter Plinius. Et quīs friuola & j̄iter se pugnātia proferat: &
que refellere nō sit ope: Ne tñ ii capiātur: qbus aut ocīū nō ē
ad Plinii uolumīa legēda: aut i diuersa lectione: qd seq̄ opor
teat. non satis itelligere pōshūt que nobilissimi scriptoris fu
erit de uuluis discretio atq; sentētia dicemus simul etiā pris
caz lectionē. non minus a feda barbarie: q ab Indignitate re
de qua agitur uēdicabimus. Subiiciantur igitur uerba. Plinii
vulua eiecto partu melior: quaz edito. Eiecticia vocatur illa
hec porcaria: pmipare suis optima. Contra effēctis aptu. pre
ter q̄ eodē die suis occīle: Liuida ac macra. Nec nouellarū ūuū
preter q̄ primipararū probātur: potiusq; veteruz. nec duz ef
fētaruz: Nec biduo an partū. nec post partuz. aut quo eiece
rint die. Proxima eiecticie. ē. occīle vno die post partū huius
& sumē optimū: si mō fetus nō hauserit: Eiecticie teterriuz.
Antiq abdomē uocabant: prius q̄ calleret eiūcēntes: occider
nō assueti. Quid hic carpis? Quid vociferaris? hoc nempe:
enecto partu legēdum esse: nō eiecto: Et itē eiūcēre idēz esse.
qd edere contendis. Quod quā sit absurde dictū qs preter te
ignorat? Audite queso doctissimi iuuenes: quo pacto dicat
esse idē eiūcēre. & edere vel ut suo ipsius sermone barbaro lo
quamur idē i portare: Cū sit titulus in xxvi. pli. ad eiūcēdos
partus: siue enectos. siue transuersos: In quo capite hec legū
tur: Sed precipua ditāno uis ē. Menses cit: partus emortuos
uel transuersos eiūcēit: Non edit: sed eiūcēit inquit partus. An
recordamini cum hec commentaremini: te cum tuo pylade
admonitos & a me correptos fuisse: ne dum pigeret Labo
ris. iretis precipites. Tum enim suz percontatus an alibi eiec
tu; partum apud. pli. legissetis: qd cū negaretis: pspexi. que
portētosa verba edituri essetis. Olectiois pliniāe parū diligē
tes. Nō hic scriptor. cū alibi. tū in septimo edimaturum par
tum: & legitimo tempore editos infantes scribit. Capite.